

МІЖНАРОДНЕ МОРСЬКЕ ПРАВО

МОКРЯНСЬКА АНАСТАСІЯ ПАВЛІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

МІСЦЕ УКРАЇНИ В МІЖНАРОДНІЙ МОРСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ (ІМО)

Досліджуючи питання Міжнародної морської організації варто спочатку зауважити, що одним із засобів регулювання морського міжнародного права являється прийняття конвенцій на дипломатичних конференціях, що входить до повноважень ІМО. Ця спеціалізована установа ООН, яка була утворена 6 березня 1948 року, спрямовує свою діяльність на скасування дискримінаційних дій, які зачіпають міжнародне торговельне судноплавство і регулює прийняття стандартів по забезпеченню безпеки на морі і запобіганню забруднення з суден довкілля, в першу чергу, морського [4, с. 133–134].

Конвенції прийняті ІМО можуть застосовуватись до суден на загальних підставах у вигляді проведення перевірок органами державного портового контролю або контролю з боку держави прапора. Щоб конвенція набрала чинності потрібно аби її ратифікувала або іншим прийнятним юридичним способом схвалила визначена кількість державою [1, с. 235].

Якщо говорити про компетенцію правового регулювання ІМО, то потрібно зазначити, що вона включає: проектування і будівництво суден та конструювання і експлуатацію судових систем і обладнання; кораблеводіння, зв'язок, пошук і рятування на морі; безпечне перевезення всіх типів вантажів і контейнерів; забезпечення готовності боротьби з масштабним забрудненням і забрудненням з суден; запобігання тероризму, актам незаконного втручання у функціонування об'єктів морської інфраструктури, а також піратству; підготовку моряків та виконання ними функціональних обов'язків на всіх типах суден та інше [2, с. 6–10].

У 1994 році Україна також стала членом Міжнародної морської організації. Одним з головних мотивів була участь у правотворчій діяльності, тому що вплив її актів на міжнародно-правові умови функціонування морського комплексу держави є незаперечним і значним.

Участь України в роботі ІМО має велике практичне значення. Одним із важливих питань на сьогоднішній день є належна імплементація її інструментів. Забезпечення безпеки в українських портах, плавання у водах, що перебувають під її юрисдикцією, спрощення формальностей, пов'язаних із прибуттям або відправленням суден і вантажу, слугують важливою запорукою подальшого зміцнення потенціалу України, як транзитної держави.

Україна також пропонує у рамках ІМО пропозиції, спрямовані на боротьбу з піратством. Ця проблема також є актуальною, адже зараз Організація вживає заходи щодо боротьби з піратством та збройними пограбуваннями суден.

Іще одним важливим напрямком діяльності України в ІМО являється захист прав і законних інтересів моряків. Наша країна посідає провідне місце серед держав, які готують працівників для міжнародного судноплавства [3, с. 32–42].

Але щоб захистити права моряків на міжнародній арені, потрібно спочатку прибрати корупцію, яка є в самій країні. Країна намагається знайти шляхи вирішення. 11 лютого 2021 року було піднято питання щодо корупції в морській галузі, а також підвищення цін у системі дипломування та сертифікації фахівців. Представники «Українського об'єднання моряків» висловилися проти корупції в системі дипломування моряків, незахищеності електронного кабінету моряка, а також з вимогою внесення змін до Кодексу торговельного мореплавства України, при дотриманні яких вони зможуть отримувати повторне підтвердження дійсності дипломів без складання іспитів у державних кваліфікаційних комісіях. Також моряки передали звернення до керівництва держави із закликом посприяти вирішенню зазначених проблем. Але чітких заходів поки з боку держави так і не було [5].

Отже, Україна намагається приводити свої національні стандарти у відповідність з міжнародними, а також вносити відповідні корективи щодо комфортного функціонування країни в морській сфері. Міжнародна нормативно-правова система далека від досконалості. Головна ціль галузі морського права – продуктивна боротьба з проблемами, які ІМО намагається вирішити. Але вдале вирішення усіх питань навряд чи буде досягнуто у близькому майбутньому. А невдалі спроби можуть призвести до подвоєння витрат та даремний сплив часу.

Список використаних джерел

1. Біляр К. Л. Загальна характеристика правотворчої діяльності Міжнародної морської організації (ІМО). *Часопис Київського університету права НАН України*. 2015. 293 с.

2. Білляр К. Л. Роль Міжнародної морської організації (ІМО) у вирішенні соціальних проблем моряків. *Актуальні проблеми правознавства та міжнародних відносин* : Ювілейний збірник факультету правознавства та міжнародних відносин Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі / Міністерство фінансів України : УДУФМТ, 2010. 245 с.
3. Білляр К. Создание Международной морской организации (ИМО) и ее задачи в современных условиях. *Закон и Жизнь* : *Международный научно-практический правовой журнал*. 2015. 182 с.
4. Гуменюк Б. І. Міжнародна морська організація. Українська дипломатична енциклопедія : у 2-х т. Редкол. : Л. В. Губерський (голова) та ін. К. : Знання України, 2004. 812 с.
5. Шляхи вирішення проблем моряків. URL: <https://khoda.gov.ua/shljahivir%D1%96shennja-problem-morjak%D1%96v-napracovuvatimut-razomz-oblasnoju-vladoju->

Науковий керівник: асистент кафедри Владишевська В. В.

ЛЕЩЕНКО ЛІНА СЕРГІЙВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

МІЖНАРОДНО-ПРОВАВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ БЕЗПЕКИ МОРЕПЛАВСТВА

Сучасний етап розвитку світової спільноти відомий процесами глобалізації міжнародних відносин, формування спільних економічних, правових, інформаційних просторів тощо.

Проблема забезпечення безпечного судноволодіння сьогодні є пріоритетною для морського транспорту, оскільки від її успішного вирішення залежить захист життя і здоров'я членів екіпажу, збереження транспортних засобів і вантажів. Ця проблема вже давно змінилася з національної на міжнародну. Численні аварії в океанських водах забрали життя багатьох людей, завдали екологічної шкоди та численних збитків судновласникам.

У час бурхливого технологічного розвитку, масштабування суден, стрімких рейсів у багатьох частинах Світового океану, потреба в міжнародно-правовому регулюванні безпеки мореплавства стає все більш важливою.

Забезпечення безпеки плавання – це комплекс заходів, пов'язаних із досягненням необхідного рівня надійності та живучості судна, забезпеченням його безпечної експлуатації в Світовому океані. Для належного виконання цих заходів було створено декілька конвенцій.